

Kondor Kata

Általános orvostudományi szak, 6. évfolyam

2016/2017 1. félév

Németország, Münster

Westfälischen Wilhelms-Universität Münster

Élménybeszámoló

Már mikor elkezdtem az egyetemet, akkor tudtam, hogy ha lehetőségem lesz rá, akkor szeretnék Erasmussal utazni. A barátaim és ismerőseim, akik részt vettek a programba, csak pozitív élményekről számoltak be, ez is csak megerősített az elhatározásomban. Mikor végre elértem az ötödik évbe, lehetőségem volt pályázni, hogy a hatodik évből valamennyit külföldön csináljak. Nem is volt kérdés, hogy német nyelvterületre szeretnék menni, és szerencsére sok város közül választhattam. A jelentkezés nem volt nehéz, szerencsére abba a városba kerültem, amit elsőre megjelöltem, Münsterbe.

A legnehezebb a szállás keresés volt. Kollégiumba nem jutottam be sajnos, sokan vissza sem írtak a jelentkezésemre. Aztán az egyik német barátnőm mondta a tippet, hogy nézzem meg a <http://www.wg-gesucht.de>-t, ami hasznos tanács volt. Ez egy német lakás kiadó portál, ahol városokra lebontva lehet keresni. Lehet lakást, vagy csak szobát keresni, minden infót meg lehet egy helyen találni, képpel együtt. De még így is több mint 100 emailt írtam, körülbelül 15-20-an válaszoltak, és küldtek időpontot, hogy mikor nézhetem meg a szobát. Mivel én itthon voltam még Magyarországon, ezért még nehezebb volt, mert skypeon ment az interjú, aztán több hónapnyi keresgélés után, végre egy kedves lány igent mondott nekem, és lett szállásom. ☺ 370 eurót fizettem érte egy hónapban. Volt külön szobám, a lakótársamnak szintén, ezen kívül egy fürdőszoba, egy hatalmas nappali-étkező és egy konyha, alapvetően elég nagy lakás két embernek. Szinte teljesen a városközpontba volt.

Az utazást én autóval oldottam meg, de csak mert sok dolgot vittem a 4 hónapra. 1200 kilométerre kellett utaznom, azt nem mertem egy nap bevállalni, így Würzburgba éjszakáztam és onnan másnap tovább, de még így is olcsóbb volt, mint repülőgéppel.

A beköltözés után másnap, pénteken a lakótársammal elmentünk az Erasmusos papírokat elintézni, voltunk a kórházba, mindent elintéztünk, ami a hétfői munkába álláshoz kellett. Mivel hivatalosan is a Münsteri Egyetem diákja lettem, ezért be kellett fizetnem a „Semesterbeitrag”-ot, ami 266 euró, ezt minden diáknak kötelező befizetni, de cserébe kaptunk diákigazolványt és „Semester Ticket”-et, amivel az egész szemeszterben ingyen használhattuk az Észak-Rajnai-Vesztfáliai tartomány összes tömegközlekedési eszközét, minden vonatot és buszt, és kaptunk még mellé „Kultur Semester Ticket”-et, amivel ingyen mehettünk be a színházba és a különböző kulturális eseményekre.

Münster egy igazán élhető város, nem túl nagy, de nem is kicsi, nekem pont tökéletes volt. Mivel én a belvárosban laktam, így minden gyorsan megközelíthető volt, bolt 5 perc, szórakozó helyek és kávézók szintén 5 percre. Erasmus programok voltak, havonta egy-kettő, általában közös kirándulások. Minden kedden Erasmus est volt az egyik helyi klubban. Mindenkinek volt „buddy”-ja, az enyém sajnos nagyon későn jött vissza az egyetemre, mikor én már ott voltam több mint egy hónapja, nem kerültünk szorosabb barátságba, csak néhányszor találkoztunk. Az első két hétben részt vettem egy intenzív nyelvkurzuson a munka mellett, ahol megismerkedtem egy csomó emberrel, akikkel a későbbiekben sokat jártunk együtt kirándulni.

Én végzős orvostanhallgatóként, a hatod éves gyakorlataimat csináltam kint. nem voltak előadások és szemináriumok sem, „csak” a kórházba kellett dolgoznom. Nem kaptam különleges bánásmódot, mert külföldi vagyok. Mivel már az elején is jól beszéltem a nyelvet, ezért rögtön mertek rám bízni feladatokat. Sokat kellett dolgozni, de nem bántam, mert emiatt rengeteget tanultam. Az összes gyakorlatomat az egyetemi kórházba töltöttem (Universitätsklinikum Münster). Bátram merem ajánlani a helyet, mert minden orvos nagyon segítőkész és nagyon sokat tanítanak. A kórházba minden végzős orvostanhallgató ingyen ebédet kapott.

Belgyógyászat: infektológia/ gasztroenterológia (4 hét): Nagyon jó volt itt kezdeni, mert kicsi osztály volt, kedves dolgozókkal. Minden nap érdekes és izgalmas új esetek jöttek, sose unatkoztam.

Neurológia (3 hét): Gyakorlatban itt tanultam a legtöbbet, minden neurológia vizsgálatot megtanítottak, engedtem lumbál punkcióit végezni már az első napon és hasonló izgalmas dolgokat.

Gyeregyógyászat (5 hét): Klein- und Schulkinder Station-on voltam, engedték, hogy más osztályra is menjek, de végül itt ragadtam, mert ezen az osztályon a csecsemőtől a 18 éves gyerekekig voltak betegek és a betegségek is nagyon változatosak voltak. Itt is teljes értékű tagja voltam az orvosi csapatnak, az első perctől számítottak a munkámra.

Szülészet-Nőgyógyászat (5 hét): Az első napon derült ki, hogy a főorvos magyar, egyből behívatott magához, mondván alig tudja itt használni a magyar nyelvet, nagyon örült nekem. Igyekeztek ebben az öt hétben mindent megmutatni, amit csak lehet, minden nap érdekes volt, sokszor voltam műtőbe, szülőszobán, de az osztályos munkába is mindig besegítettem.

Összegezve, életem egyik legnagyobb kihívása volt, helytállni egy másik országba orvostanhallgatóként, de úgy gondolom, hogy sikerült. Magabiztosabb lettem, és szakmailag is hihetetlenül sokat fejlődtem. Remélem, életre szóló barátságokat is sikerült kötnöm. Nem haboznék visszamenni. ☺ Mindenkinek, akiben van elég kalandvágy csak ajánlani tudom, próbáljátok ki ti is.

